

Det er altsammen ganske rigtigt, og Kommissionen har indset, at saadan bør det være.

Og spørger man, hvilket Udbytte man nu kan faa af et saadant forbedret Skolevæsen, fremgaar det ogsaa af Oplysningerne i Kommissionens Betænkning, at Negerbørnene derovre ere ikke uimodtagelige for Undervisning, tværtimod, de ere meget lærenemme, og man vil ved et godt Skolesystem kunne bibringe dem mange Kundskaber, og de vilde maaske lige saa godt som Børnene her i Danmark kunne tilegne sig god Undervisning. Og saa kommer det allervigtigste af det hele, og det er, at det er det, der skal bære Fremtiden. Blive Børnene derovre godt underviste, er jeg med Kommissionen ganske enig i og ganske overbevist om, at man gaar lysere og bedre Forhold i Møde derovre. Det vil naturligvis koste Penge at gennemføre et saadant Skolevæsen. Det kan godt være, som man sagde i Dag med Hensyn til Politivæsenet, at vi maa have Gendarmer i et vist bestemt Antal, fordi Kolonialraadene ikke have Raad til at holde tilstrækkeligt Politi — jeg siger, det kan godt være, at Kolonialraadene vilde sige ogsaa her: Vi have ikke Raad til at gennemføre et Skolevæsen som det, I forlange! Saa siger jeg: Nu vel, lad os da ofre noget paa det; det er vor Pligt, som jeg allerede har sagt, naar vi beholde Øerne, at afhjælpe Befolkningens Trang derovre og da først og fremmest gøre det paa Skolevæsenets Omraade. Dermed skal jeg anbefale det Punkt i vor Dagsorden, at der fra den højtærede Minister saa snart som muligt maa komme et Forslag til Ordningen af Skolevæsenet paa de vestindiske Øer.

Saa er der Spørgsmaalet om Sundhedsvæsenet, Sygepleje- og Hospitalsvæsenet. Ogsaa det trænger til en Omordning. Jeg skal ogsaa her henvise til, hvad der findes udtalt i Kommissionsbetænkningen. Det er jo her, for at nævne en enkelt Side af Sagen, saaledes, at saa længe Negrene vare Slaver, saa længe de bleve holdte som Husdyr af Slavejerne, laa det i disses Interesse, at disse Slaver eller Husdyr, hvad man vil kalde det, vare sunde og friske, ligesom naar en Mand her i Danmark holder Husdyr, han da maa holde en Dyr læge til Kvægbestanden, idet ingen Kvægejer kan være blind for, at kommer der Sygdom i hans Kvægbesætning, forringes Værdien af den, og det er til Tab for ham. Altsaa, den Gang vare Forholdene blandt Negrene ret gode, fordi det, som sagt, laa

i Plantageejernes Interesse at sørge for, at Sundhedstilstanden var nogenlunde god. Men siden Negrene ere blevne fri, det vil sige fri Mennesker uden Stemmeret, fri Mennesker uden de Rettigheder, vi mene, der hører til for at være fri, er alt det faldet bort. Ganske vist: paa nogle Plantager skal der komme en Læge en Gang imellem for at tilse Arbejderne, men det skal efter Kommissionens Oplysninger være et meget slet Tilsyn, man har der. Lægen bliver ofte borte, kommer slet ikke, uagtet vedkommende Arbejdere paa Plantagen maa betale for Lægen. De faa ikke denne Lægehjælp gratis, nej, der bliver trukket af deres Ugeløn til Lægehjælp, men Lægetilsyn faa de mange Gange slet ikke. Hele dette Forhold fører naturligvis til stærkt udbredt Sygelighed derovre; det er ganske klart, og vi kende det alle i Form af den Spedalskhed, hvorom vi ogsaa kunne læse i Kommissionsbetænkningen, og hvoraf Dr. Ehlers har givet en saa udførlig Skildring; som vil være ærede Medlemmer bekendt. Alt dette gør naturligvis, at her er et Omraade baade med Hensyn til de almindelige Sundhedsforhold — hvorledes Bygninger og Aføb og den Slags Ting skulle være indrettede — og med Hensyn til Sygeplejevæsen. Hospitalsvæsen, Lægetilsyn, hvor der i høj Grad trænges til Lovbestemmelser, der fastsætte Regler, hvorefter man skal rette sig, for at Sundhedstilstanden i det hele kan blive forbedret.

Endelig er der som det 4de Punkt paa vor Dagsorden foreslaaet Foranstaltninger sigtende til Ophjælpning af Øernes Næringsliv særlig med Hensyn til Landbruget. Der er selvfølgelig mange Omraader derovre, hvor man kunde og burde ophjælpe Næringslivet, f. Eks. har jeg nævnt, at man skulde indføre teknisk Undervisning i Skolerne, ligesom ogsaa de almindelige Haandværk skulde ophjælpes; men det er særlig Landbruget, jeg her tager Sigte paa, fordi det er det vigtigste derovre paa Øerne. Der er udførlige Skildringer i saa Henseende i Kommissionsbetænkningen, og det fremhæves f. Eks., at St. Croix er et meget frugtbart Land, men et Land, hvis Opdyrkning i højeste Grad er bleven tilsidesat. Det er gaaet saaledes til, at det har været et Land, hvor der tidligere saa godt som udelukkende dyrkedes Sukker, og da Sukkerpriserne vare højere, og der var god Afsætning for Rørsukker, var det en udmærket Drift, men alle de Folk, som havde Penge i de Plantager, brøde sig ikke om andet end om Sukkerdyrkingen, og saa snart den gik til-